

[Statsministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var inde paa en Bedømmelse af to af mig holdte Taler og mente, at den ene var mindre klog end den anden — eller den ene var mere uklog end den anden, som man nu vil. Jeg skal ikke komme ind paa en Bedømmelse af mine egne Taler, men jeg tror, at begge Taler havde deres Mission, og at de maaske ogsaa hver paa sit Omraade har gjort sin Nytte. De tog Sigte paa hver sit Forhold af den Art, som kan fremkomme i det politiske Arbejde under en Mindretalsregering. Den ene tog Sigte paa det Forhold, at Tinget eller i hvert Fald et Flertal sammen med Regeringen ønskede en Sag eller visse Sager fremmet, men at der kunde være forskellige Meninger om, hvorledes de skulde løses, og da maatte der vises en vidtgaende Forhandlingsvilje ogsaa fra Regeringens Side. Det er jeg fuldt indforstaaet med ogsaa i Dag, og ogsaa da jeg holdt min anden Tale, som blev holdt uden for dette Ting. Denne anden Tale tog Sigte paa det Forhold, at Flertallet her i Tinget vilde gennemføre en Politik, som Regeringen ansaa for uforsvarlig og derfor maatte være principielt berettiget til ikke at ville medvirke til, ligesom den selvfølgelig ogsaa maatte være berettiget til at drage de nødvendige politiske Konsekvenser af dens eventuelle Gennemførelse. Begge Dele er Ting, der kan forekomme i det politiske Arbejde under en Mindretalsregering, og begge Ting maa tages i Betragtning baade af Regeringen og af Oppositionen.

Jeg skal saa endelig endnu en Gang gøre nogle Bemærkninger om det sydslesvigske Spørgsmaal.

De ærede Medlemmer, der var Ordførere for henholdsvis de to største Oppositionspartier og for Det radikale Venstre, har forundret sig, ja, nærmest ironiseret over, at jeg ikke vidste, hvad en Nationalstat var. Ja, jeg har min Mening derom, men der er aabenbart flere Meninger herom, og jeg ønskede, inden jeg svarede, at faa at vide, hvad de Herrer, som spurgte, mente derom, men de har i deres egne Udtalelser været meget maadeholdne med Hensyn til at give Oplysninger i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft forklarer, at vi har nu her i Landet ca. 30 000 fastboende Tyskere, hvilket betyder $\frac{3}{4}$ pCt. af den samlede Folkemængde paa 4 Millioner. Hvis der i Stedet for 30 000 var 300 000, blev Procenten 7,5. I Nord-slesvig, siger det ærede Medlem, udgør de 30 000 Tyskere ca. 15 pCt. af Befolkningen. Men tænker vi os, siger han videre, Tysk-

heden i Sydslesvig draget med ind under dansk Højhedsomraade — og vel at mærke, hvis den fremdeles forblev tysk —, saa vilde Tyskheden udgøre 90 pCt. af den derboende Befolkning.

Jeg tror meget vel, at disse Procentsatser og Tal er rigtige, men der indeholdes ikke i det ærede Medlems Udtalelser et Ord om, hvad det ærede Medlem forstaaer ved en Nationalstat, ikke et Ord i Retning af, at hvis man gaar op over 30 000 eller $\frac{3}{4}$ pCt., saa er der ikke Tale om en Nationalstat, eller hvor langt man kan gaa op derover, ikke Spor. Det ærede Medlem slynger blot nogle Tal ud, hvori der ingen Vejledning er til Forstaaelse af, hvad han mener, naar han taler om Nationalstat.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er lige saa ubestemmelig. Han siger paa Sp. 1166:

„Naar vi siger, at Danmark fortsat skal være en Nationalstat, saa mener vi, at vi vil ikke til de 30 000 tysksindede, vi i 1939 havde i Danmark, føje de 300 000, som indtil Krigen, ja, langt ind i Krigen, medens det gik godt for Tyskerne, bekendte sig til det tyske Rige og til den tyske Nazisme.“

Nej, vi vil ikke have de 300 000 Tyskere, det er der sikkert ingen, der vil, jeg vil i hvert Fald ikke. Men det ærede Medlems Ord indeholder ikke nogen som helst Besvarelse af, hvad man forstaaer ved en Nationalstat. Hvor mange vil man taale og dog kalde det en Nationalstat? Og hvornaar overskrides denne Grænse?

Man vil se, at de ærede Medlemmer har stillet mig et Spørgsmaal, som de ikke selv er i Stand til at besvare. Det forudsaa jeg, og derfor vilde jeg ikke svare paa et Spørgsmaal, som var saa ubestemmeligt og saa svævende.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard er ogsaa meget fortørnet over, at jeg ikke vil gaa ind paa dette, og siger, at jeg ved jo meget godt, hvad en Nationalstat er, at det er en Stat, inden for hvis Grænser der ikke lever store fremmede Befolkningsdele. Ja, men hvad er store, fremmede Befolkningsdele? Det kan ogsaa være Genstand for Fortolkning. Jeg beder de Herrer, hvis de vil have mig til at gaa ind paa dette, da først selv at klare sig, hvad de mener med deres Udtalelser. Disse Udtalelser er saa svævende, saa løse og saa ubestemmelige, at enhver kan lægge i dem, hvad han vil: ja, vi mener det og det, og det har den højt-ærede Statsminister sagt ja eller nej til. Nej, de Herrer maa lægge sig efter at formulere deres Spørgsmaal paa en saadan